

Hazreti Mirza Baširuddin Mahmood Ahmad

(1889-1965)

Halifatul Mesih II 'Musleh Maud'

Od Moulvi Bashir Ahmad Dehlavi
Prevod: Naseeruddin Sher

Časni Poslanik Muhammed s.a.v.s. je dao vijesti o dolasku duhovnog, pobožnog i Obećanog sina Imama Mehdiya u vrijeme kad islam bude u stanju opadanja i slabosti. Predskazao je da će on doći s misijom da oživi i ojača islamsku teologiju i da će se kroz njega islam ponovo uzdići na lice zemlje. Časni Poslanik s.a.v.s. je ovog duhovnog sina nazvao Muslih (Reformator), i Obećanim, i o njemu rekao:

Jata-zavvajo-wa-yooladu-lahu

Obećani Mesija će se oženiti i imat će djecu. Ovo je bio ukaz da će ovaj brak biti posebne prirode i da će mu kroz ovo Allah pokloniti takvu djecu koji će pomagati i sarađivati u vršenju njegove misije.

U kontekstu ovog predskazanja Časnog Poslanika s.a.v.s. neki od njegovih istaknutih sljedbenika također su predskazali da će, na svršetku vremena Obećanog Mesije, jedan od njegovih sinova biti opremljen jedinstvenom veličanstvenošću i slavom i da će se popeti na prijestolje halifata. Hazreti Nematullah Shah Wali, ugledni muslimanski pobožan čovjek, predskazao je u svojoj popularnoj poemi da će onaj koji će doći biti Obećani Mehdi i također Obećani Mesija. On je također spomenuo da će ime ovog Obećanog biti Ahmad i da će kad se njegovo vrijeme završi, jedan njegov sin biti njegov istinski duhovni nasljednik i da će nastaviti njegovu misiju. U Talmudu, vjerodostojnoj knjizi jevrejskog načina govora – spomenut je dolazak dvojice Mesija i da će onaj kasniji biti veći od prethodnog i da će, poslije njega njegov sin i unuk biti njegovi nasljednici.

I tako, kad je došlo vrijeme Obećanog Mesije i dolaska Obećanog sina, Allah je objavio Obećanom Mesiji dalje detalje ovog predskazanja sa radosnim vijestima o njegovom uzdizanju, napretku i dostignućima.

Hazreti Mirza Baširuddin Mahmood Ahmad r.a. se obrazovao u osnovnoj školi u oblasti Board i kasnije 1898. u Talimul islam visokoj školi kad je bila osnovana. Međutim, u svom studentskom životu on nikada nije bio zainteresovan za knjige uobičajenog toka znanja, i nije mogao uspjeti na vladinom prijemnom ispitu. Ovo je bio kraj njegovog formalnog obrazovanja, koji nije bio tek slučajan, nego veliko čudo Božije odredbe. Događaji su kasnije pokazali da je Gospodar Svemogući Sam želio da bude njegov učitelj. Tako se svijet osvjedočio da on ne samo da je imao unutarne i duhovno znanje nego da je njegova pronicljivost u temeljnu mudrost bila tako široka i duboka da bi svakog - koliko god bio učen učenjak i s kojim god ovosvjetskim znanjem bio naoružan - ko je napadao islam dokazao da je tek akademski (znanstveni) novajlija. Ispunjenje Božije objave je postalo očito. **'Obilovat će mudročću otvorenog i unutaršnjeg.'**

U toku života Obećanog Mesije on je razvio snažnu želju za vjerski služenjem, i zato je, kad se Obećani Mesija u toku zadnjih dana svog života obratio mladima da stupe naprijed da služe islamu, hazreti Mirza Baširuddin Mahmood Ahmad ponudio sebe i uskoro formirao Anđuman Tašheezul Azhaan i pod nadzorom ovog tijela započeo magazin pod istim nazivom, kroz koji je obavljan posao vjerskog propovijedanja. U vrijeme smrti Obećanog Mesije on je imao samo 19 godina, ali su čak i u to vrijeme iz njegovog uzvišenog pera tekli ubjedljivi i

ušutkujući odgovori na kritike. 26. maja 1908. Obećani Mesija a.s. je umro u Lahoru. U tom momentu ovaj obećani sin je ostao uz krevet Obećanog Mesije i izjavio:

'Čak i ako te svi ljudi napuste i ja ostanem sam, ja ću ostati uz tebe i suočit se sa svom opozicijom i jurišina na tvoju misiju.'

On se vrlo dobro držao svog zavjeta i, kroz cijeli svoj život nikada se nije brinuo za bilo čije neprijateljstvo ili opziciju i uvijek se aktivno trudio za napredak islama i Ahmadijata.

Početakom 1911. uz odobrenje hazreti Maulana Nooruddina, halifatul Mesiha I, osnovao je Anđuman Ansarullah, od čijih se članova zahtijevalo da poklone nešto od svog vremena za religijsku službu, propagiranje islama i Ahmadijata, i da unapređuju uzajamnu slogu, ljubav i opće bratstvo. Ovo se pokazalo veoma uspješnim u pogledu stvaranja velike revnosti i interesa u misionarskom i reformatorskom radu.

U septembru 1912. on je putovao u Egipat, odatle za Meku i obavio je hadž, i ostao aktivan u propovijedanju islama i Ahmadijata u toku svog boravka.

U junu 1913. on je započeo 'The Al Fazl' novine sa vijestima za Džemat u kojima su, osim iz nacionalnih vijesti, obrazovnih, informativnih, historijskih, bili objavljeni i propovjednički i reformatorski članci. U vrlo kratkom vremenu ove su novine postigle popularnost ne samo među našim narodom nego među drugima također. Poslije smrti hazreti Halifatul Mesiha I r.a. upravo su ove novine postale centralni organ Džemata.

27. maja 1908. nakon smrti Obećanog Mesije a.s., kad je Hakim Nooroddin r.a. bio izabran za prvog halifu Džemata, prvi čovjek koji je dao zakletvu odanosti bio je hazreti Mirza Baširuddin Mahmood Ahmad. Hazreti Halifatul Mesih I je bio vrlo zadovoljan s njim i gledao je na njega s ljubavlju i poštovanjem. U toku njegove bolesti on ga je uvijek određivao za imama u namazu (da vodi namaz) i često je, u svojim javnim govorima i hubbama hvalio duh njegove poslušnosti, vjerske službe i njegove intelektualne sposobnosti. Katkada bi, dajući nagovještaj, pokazao da će on biti nasljednik poslije njega.

Hazreti halifaul Mesih I r.a. je umro u petak, 13. marta 1914., i 14. marta 1914. u vrijeme asr (ikindije) namaza, Ahmadi su se okupili u džamiji Noor u Kadianu, gdje je hazreti Nawab Muhammed Ali Khan, koji je bio Sahabi (drug) i zet Obećanog Mesije, pročitao 'oporuku' hazreti Halifatul Mesiha I i tražio od ljudi da postupe u skladu s tim i izaberu nekoga kao njegovog zamjenika. Na ovo je Maulana Syed Ahsan Amrohvi predložio ime hazreti Shahibzada Mirza Baširuddin Mahmood Ahmada. On je oklijevao i odbio na početku, ali na gorivu upornost ljudi, shvatio je da je to bila Allahova odluka i primio je zakletvu odanosti ahmadi muslimana i tako postao drugi nasljednik Obećanom Mesiji a.s.

Zlatno doba njegovog halifata i njegova veličanstvena dostignuća

Od 14. maja 1914. do 7. novembra 1965.- periodu od oko pedeset dvije (52) godine, on je vodio Džemat, koji je napravio velike korake od kojih neki mogu biti nabrojani kako je niže navedeno:

Propagiranje islama

Jedno od njegovih najvažnijih dostignuća je bilo postavljanje snažnog sistema za širenje i propovijedanje islama unutar zemlje i u inostranstvu. Uskoro nakon njegovog uspinjanja na prijestolje Halifata on je najavio da će njegov prvi zadatak biti širenje islama.

Prema njegovom nalogu od 12. aprila 1914. bile su pozvane delegacije iz svih krajeva zemlje na Madlis-e-shoora da diskutuju o širenju islama. Na ovom skupu on je izrazio svoju želju da među njima bude skupina ljudi koji će znati razne jezike tako da mogu lahko širiti islam širom svijeta. On je naglasio:

'Ja želim da vidim da istinitost Ahmadijata sija nadaleko i naširoko u svijetu. Ovo nije teško za našeg Gospodara da bude postignuto.'

Za ispunjavanje ovog zadatka on je 1919. osnovao Nazarat Dawato Tablih i Medresu Ahmadija kao bazni centar i trudio se za njegov napredak i vodio ga od statusa tek seminara do univerziteta; svi ovi naponi su imali za cilj da obezbijede učene vjerske misionare. On je u inostranstvu otvorio razne misije za širenje islama. Kad je on otišao s ovog svijeta, u 46 islamskih centara ove misije su bile čvrsto utemeljene. Okolo njih dosada postoje aktivni i iskreni džemati.

Kur'anska mudrost

Allah mu je poklonio duboko sveobuhvatno unutarnje duhovno znanje i razumijevanje Časnog Kur'ana, ispunjavajući tako predskazanje da će kroz njega slava islama i čast Kur'ana biti uvjerljivo utemeljeni. On je rekao da postoji stotine i hiljade istinitih zbilja Časnog Kur'ana koje mu je Allah otkrio Svojom posebnom milošću kroz instinktivno poimanje (intuiciju) i objavu. (*Tafsir-e-Kabir, tom 6, str. 483*)

On je također proglasio da je bio obdaren takvom značajnom mudrošću Časnog Kur'ana da, ako bilo ko, sa kojim god znanjem i slijedeći koju god religiju, bude kritikovao Časni Kur'an, Allahovom milošću, on će ga uvjerljivo ušutkati i zadovoljiti samo kroz Kur'an. On je mnogo puta dao izazov drugima u pogledu pisanja komentara o Kur'anskoj mudrosti. Premda on nije bio poslanik, ipak niko nije bio spreman da prihvati njegov poziv. Njegova je tvrdnja bila da će interpretirati novu mudrost iz Časnog Kur'ana.

Na javnom skupu u Delhiju 1944. tvrdeći za sebe da je **'Musleh Maud' (Obećani Reformator)** i opet ponavljajući izazov u pogledu interpretacije istina i mudrosti Časnog Kur'ana on je proglasio:

'Ja sada ponovo tvrdim da čak ako se sastave hiljade učenjaka da se natječu samnom u pisanju komentara Kur'ana, ipak će svijet prihvatiti i pripoznati da je moj komentar besprimjeran u pogledu dubine mudrosti Božijih istina.'

Nova definicija mudrosti Časnog Kur'ana, napisana u njegovom Tafsir-e-Kabir, nosi nepobitni dokaz istinitosti i pravovaljanosti prednje tvrdnje. Naraštaj je postao ubijeden o superiornosti njegovog kur'anskog znanja. Maulvi Zafar Ali Khan, urednik 'Daily Zamindar' Lahore, i sam ugledni muslimasi vođa, pisac i gorki protivnik Ahmadijata, za vrijeme obraćanja drugoj grupi protivnika priznao je:

'Slušajte široko otvorenih očiju, vi i vaši ortaci nikada se ne možete takmičiti sa Mirza Mahmoodom do oživljenja. Mirza Mahmood ima Kur'an sa sobom i duboko znanje Kur'ana; šta mi imamo?... Vi nikada niste učili Kur'an u snu.' (*Ek Khofnak Saazish, od Moulvi Mazher Ali Azhar, str. 196*)

Nakon njegove smrti u poruci izraza saučešća napisanoj u Sidq-e-Jadid, Lucknow, bilo je spomenuto:

'Da Allah nagradi napore Imama Džemata Ahmadija za objavljivanje Časnog Kur'ana i njegove mudrosti širom svijeta i za širenje islama u svim krajevima Zemlje; hajde da u liniji ovoga previdimo sve druge stvari. Znanstveni način na koji je on u detalje interpretirao istinitost i mudrost Časnog Kur'ana bio je stvarna rijetkost.' (*Sidq-e-Jadid Lucknow, tom 51, 18. nov. 1965.*)

Prijevod i objavljivanje Časnog Kur'ana na raznim jezicima

Jedno od njegovih velikih dostignuća također je bilo da je dao da se Časni Kur'an prevedu na razne važne jezike svijeta tako da onima koji ne znaju arapski jezik može biti data na raspolaganje slava i mudrost Božije knjige na njihovom jeziku. Ovaj rad se nastavio u Halifat-e-Salisa i dalje u Halifat-e-Rabia. Prije svih je bio objavljen engleski prijevod Časnog Kur'ana, onda njegov komentar. U toku njegovog halifata bili su u toku prijevodi na 14 drugih jezika.

Otvaranje džamija u stranim zemljama

Glavni cilj Džemata Ahmadija bio je da širi učenja Časnog Poslanika Muhammeda s.a.v.s., i da njihovim prakticiranjem vodi ljudski rod ka visinama duhovnosti i čistoće. Da bi se ovo postiglo, gdje god je Džemat osnovan, izgrađene su misije i džamije. I džamije također služe kao znanstvenici (akademici) za duhovno znanje i obuku. U toku njegovog halifata bile su također izgrađene mnoge džamije u stranim zemljama.

Pružanje moralne obuke

Skupa sa misionarskim radom on je mnogo uradio u pravcu pružanja moralne obuke Džematu. Neka od njegovih dostignuća u ovom pravcu su bila kako je niže navedeno:

* On je utvrdio Božiji sistem halifata na čvrstim temeljima i proglasio: **'Halifat je izvor i svetionik Božijeg svjetla. Zato se čvrsto držite Halifata.'** Zatim je proglasio:

'Prijatelji, moj zadnji savjet će biti da su svi blagoslovi u Halifatu. Poslanstvo je sjeme poslije kojeg Halifat širi svoju dobrotvornost svijetom. Držite se čvrsto istinskog Halifata i širite njegove blagoslove u svijetu. Allah će biti milostiv prema vama i blagoslovit će vas na ovom i na Drugom svijetu.'

* S ciljem da združi i organizuje Džemat on je osnovao centralne i regionalne Andzumane i za bolje funkcionisanje bili su osnovani razni važni Nazareti pod pokroviteljstvom Sadr Anjuman Ahmadija Kadian.

- Nazarat Dawato Tablih
- Nazarat Taleem
- Nazarat Umoor-e-Aamma
- Nazarat Bait-ul-Mal i
- Nazarat Ulija iznad njih da nadgleda, upućuje i usmjerava sve dijelove Džemata. S ciljem da ih učini sposobnim da uspješno preuzmu važne zadaće i odgovornosti o budućnosti, bile su formirane odvojene organizacije u Džematu:
  - Organizacija Anasarullah za muškarce iznad 40 godina starosti,
  - Organizacija Khudam-ul-Ahmadija za omladinu ispod 40 godina,
  - Organizacija Atfal-ul-Ahmadija za dječake ispod 15 godina.
  - Organizacija Leđna Imaullah za žene.
  - Organizacija Nasirat-ul-Ahmadija za djevojčice.

Kroz sve ove organizacije bila je pružana neophodna moralna i organizaciona obuka na čvrstim osnovama.

Selenje Džemata iz Indije

Godine 1947. zemlja je bila podijeljena i skupa sa drugim muslimanima Ahmadi su također napustili Pakistan. Da bi obezbjedio jedinstvo, cjelovitost i povezanost, bio je izgrađen novi grad Rabva, u kojem su nanovo bile otvorene i ponovno organizovane kancelarije, škole, koledži i razna odjeljenja. Sva neophodna sredstva za život su također učinjena dostupnim. Hazreti Musleh Maud je lično govorio ovako o Rabvi: 'Ja sam zapanjen u pogledu toga koja je to bila sila koja je dovela i naselila vas na mjestu koje čak vlada nije uspjela naseliti. Videći Rabvu čovjek se podsjeća na vremena kad je Allah ponovno položio temelj Meke kroz hazreti Ibrahima a.s. i njegovog sina hazreti Ismaila a.s.. (Al-Fazal, 26. nov. 1961.)

Mobilisanje Džemata za žrtvovanja

Hazreti Musleh Maoud je planirao, ponovno organizovao i združio finansijsku strukturu Džemata na vrlo čvrstim uporištima uvođenjem raznih programa i poziva za darovanje i doprinos. Neki od njih su kako je niže navedeno:

1. 12. aprila 1914. on je pozvao na davanje finansijskih darova za Anjuman Taraqqi-e-islam s ciljem da pošalje svoje misionare u sve gradove i naselja Indije radi propovijedanja islama. Za ovo je unaprijed odredio troškove od 12.000 rupija po godini. Džemat je drage volje odgovorio na poziv.
2. Program za završetak Minaratul Mesih – novembra 1914., hazreti Halifatul Mesih II r.a. pozvao je Džemat na finansijski doprinos radi završetka Minaretul Mesiha. Kao rezultat minaret je bio završen u decembru 1916. (Al Fazl, 28. decembar 1916.)
3. Poziv za žene da mobilišu fondove za propovijedanje – u decembru 1916. on je pozvao žene Pokreta da daju donaciju, započinjući govor time da su dosada samo muškarci snosili troškove oko 8,000 rupija mjesečno od kojih su bile zadovoljene razne vjerske potrebe. No, pošto su troškovi na propagiranju u stranim zemljama rasli bilo je proračunato da je potrebna dalja suma od 500 rupija mjesečno. (Supplement Al Fazl, 16. decembar 1916.)
Allah, milostivi, je omogućio ženama Džemata da odgovore na Huzurov poziv, i one su spremno na sebe uzele odgovornost zadovoljavanja dodatnih troškova.
4. Poziv za donaciju za Londonsku džamiju – 7. februara 1920. on je pozvao Džemat da daju doprinos za gradnju džamije u Londonu i Ahmadi su odgovorili u većini i drage volje. (Taarikhe Ahmadiyyat, tom 5, str. 258)
5. Poziv za objavljivanje knjige 'Poklon princu od Welsa' ('A Present to the Prince of Wales') – Princ od Welsa koji je kasnije postao kralj Edward VIII, došao je da posjeti Indiju u decembru 1921.. Hazreti Musleh Maoud r.a. je predložio da prikladan poklon bude Njegovoj visosti princu od Welsa. Poslije ovog poziva Huzur je napisao knjigu 'Poklon Princu od Welsa', koja je Princ prenijela islamska učenja. Kroz pojedinačni doprinos po glavi od jednog anna, od više od 20,000 članova Džemata, ova knjiga je bila odštampana. 27. februara 1922. Ahmadija delegacija je ovu knjigu darovala Princu na ukrašenoj srebrenoj tacni.

6. Učešće na Wembley konferenciji u Londonu – Huzur je, skupa sa nekoliko omladinaca lično otišao za Englesku da učestvuje na Wembley konferenciji. Sve troškove je snosio Džemat. (*Al Fazl, 16. juna 1925.*)

Tahriq-e-džedid

Kroz ovaj važan program bile su osnovane mnoge Ahmadija muslimankse misije širom svijeta. U 1934. godini Majlis-e-Ahrar su, prema dobro postavljenoj zavjeri, poslali neke od svojih dobrovoljaca da stvaraju nered organizovanjem konferencija u Kadianu. I, s velikom bukom i udaranjem o bubanj najavili su da će uništiti Kadian. Atmosfera u preostalom dijelu zemlje je također bila podrovana za Džemat. Vlada je također podržavala ove elemente. Izgleda da su se sve sile združile protiv Ahmadijata. Međutim, temelji ovog svetog Džemata su bili položeni lično od Gospodara nebesa, i nasuprot snažnih i oštrih vjetrova opzicije, priprava da čuva krotku i nježnu sadnicu Ahmadijata trebala je biti napravljena od samog Boga. Pošto su opake namjere Majlis-e-Ahrar iznešene na vidjelo, Allah je kroz Svog odabranog roba pokrenuo veličanstveni program Tahrek-e-Jadid, koji nije samo osujetio planove protivnika nego je za vrlo kratko vrijeme istina Ahmadijata također postala očita i zastave njenog duhovnog osvajanja i nadmoći su bili usađeni čvrsto i visoko. Ovaj program je bio baziran na 27 zahtjeva i sadržavao je opsežne i sveobuhvatne klauzule kojima je svaki član Džemata bio uvjeren da, s ciljem da utemelji Božije jedinstvo, da obnovi čast Časnog Poslanika s.a.v.s. i da dokaže istinitost islama i utemelji bogobožnost u društvu, pojedinac prvo treba da napravi jasne i očite promjene u svom životu i ponašanju također.

Hazreti Musleh Maoud r.a. je na početku zahtijevao samo 27,500 rupija od Džemata. Džemat je u samo jednom i po mjesecu napravio gotovinski doprinos od 29,712 rupija. I u prvoj godini 103,000 rupija i u drugoj godini 110,000 rupija, u trećoj 140,000 rupija je bilo dato. Početno je ovaj program bio dobrovoljni i samo na tri godine. Kasnije je bio produžen na sedam godina, onda na deset godina. Po završetku perioda od deset godina ovaj program je dalje bio produžen od Huzura na 19 godina i 1953. godine, kad se završio period od 19 godina Huzur je odredio da ovaj program bude stalan. Pod njim su aktivnosti propovijedanja bile proširene u mnoge druge strane zemlje.

Waqf-e-džedid

Slično tome bio je uveden Waqf-e-džedid program tako da se promovišu misionarske i refomativne aktivnosti Džemata u svakom gradu, naselju i selu u Indiji i Pakistanu postavljanjem učitelja posvuda. Ovaj program je bio uveden 27. septembra 1957. godine.

Putovanja u inozemstvo

Premada je Hazreti Halifatul Mesih II r.a. bio isuviše zauzet uzimajući na se odgovornosti halifata, ipak je Huzur dva puta posjetio Evropu. Prvo u 1924. godini, da učestvuje na konferenciji u Wembley skupa sa 12 drugova, prekidajući putovanje u Damasku, Palestini i Egiptu. Zastajući kratko na svakom od ovih mjesta Huzur je stigao u Englesku prolazeći kroz Italiju i Francusku. On se usput sreo sa Musolinijem u Italiji. Nakon stizanja u London njegovoj posjeti je od strane medija bio dat publicitet. U mnogima od njih pojavila se njegova fotografija, i Britanci su dočekali Huzura sa izvanrednom toplinom i oduševljenjem. 23. septembra 1924. Chaudry Muhammed Zafrullah Khan je pročitao Huzurov članak na konferenciji koji je bio objavljen u formi knjige pod nazivom 'Ahmadijat, istinski islam' (Ahmadiyyat the true Islam). Na završetku čitanja sala je odjekivala klicanjima i aplauzom. Predsjedavajući je hvalio uspjeh članka sjajnim riječima.

U toku njegovog boravka u Engleskoj, Huzur je položio temelj Ahmadija džamije 19. oktobra 1924. godine. Ovom prilikom, osim britanske elite, istaknuti stanovnici uključujući ministre, ambasadore i diplomate, učesnici su bili također i drugi uglednici Japana, Sirije, Česlovačke, Etiopije, Egipta, Amerike, Italije, Australije i Mađarske. Huzur se poslije odsustva od četiri mjeseca vratio kući sa izvanrednim i ogromnim uspjehom.

Drugo putovanje koje je Huzur poduzeo bilo je u prvoj sedmici aprila 1955. godine. U ovom obilasku, prolazeći kroz Damask i Lebanon, Huzur je posjetio Ženevu, zatim Cirihi, Hamburg i Hag, i stigao u London. Ovo putovanje je uglavnom bilo radi tretmana Huzurove bolesti od koje je patio poslije ubojničkog napada na njegov život. No, Huzur je, uprkos bolesti, otvorio razne misije u Evropi. Gdje god je otišao sretao se s ljudima pojedinačno i u grupama. U Damasku je održao hudbu u petak na arapskom jeziku i u Evropskim zemljama na engleskom. U toku svog boravka u Londonu Huzur je sazvao historijsku konferenciju za misionare koji rade u svim zemljama. Ona je održana 22, 23. i 24. jula 1955. godine. Na ovoj konferenciji je Huzur istakao hitnu potrebu širenja aktivnosti Tabligh-e-islam, objavljivanja i prevoda Časnog Kur'ana, gradnje džamija, osnivanja škola i seminara da obučavaju nove misionare. Huzur je lično prisustvovao svim zasjedanjima. Ovo putovanje se produžilo na šest mjeseci.

U dugih 52 godine njegovog halifata, njemu su pripisana razna druga dostignuća. On je upućivao muslimane u politici pogotovu u toku ne kooperativnog pokreta Kongresa, svu svoju pažnju je posvetio redovitim slojevima i Arija (jedna od hinduskih sekti koji se nalaze u Indiji) i uzvratio 'Šuddhi' pokretu u Malkanasu. U toku Simon odborske i konferencije za okruglim stolom on je uputio naciju kroz svoja vrijedna pisanja i govore.

S ciljem da utemelji mir, razumijevanje i dobronamjernost među zajednicama on je položio temelj redovitog i čestog održavanja sjednica 'Dana osnivača religija' (Founders of Religions Day), na kojima su bili pozvani govornici raznih vjera da sa jedne govornice govore o učenjima svojih vjera i osnivačima.

U toku prve godine njegovog halifata napisao je knjigu 'Haqeeqat-ul-Nabuwwat' u kojoj je rekao:

'Neupućeni ljudi nas okrivljuju da smo mi vjerovanjem u Obećanog Mesiju kao poslanika uvrijedili Časnog Poslanika islama s.a.v.s.. Šta oni znaju o stanju nečijeg srca? Kako oni mogu shvatiti (doseći) veliku ljubav, duboku naklonost i visoko poštovanje koje mi imamo prema Časnom Poslaniku s.a.v.s.. I šta oni razumiju, kako ljubav Časnog Poslanika s.a.v.s. prožima moje srce. On je moj život, moje srce, moja želja. U njegovom robovanju je moja čast i da mu nosim cipele za mene je više vrijedno nego carski prijesto. Kontrola sedam kontinenata je ništa u poređenju s tim da čistim njegovu kuću. On je miljenik Gospodara – zašto da ga ja onda ne volim? On je prislan prijatelj Boga zašto da ja ne trigram za njegovom bliskoću? Moje stanje pristaje duhu u strofi Obećanog Mesije a.s.:

'Odmah poslije Boga, ja sam opijen Muhammedovom ljubavi;
ako je ovo nevjerovanje, tako mi Boga ja sam najveći
nevjernik.'

Samo je ljubav Časnog Poslanika s.a.v.s. to što me primorava da iznevjerim vjerovanje potpunog zatvaranja poglavlja poslanstva. Ovo je uvreda i nepoštovanje Časnog Poslanika islama s.a.v.s..

'Allah i Njegovi meleki šalju milost na Vjerovjesnika. O vi koji vjerujete! I vi prizivajte milost (*salavatima*) na njega i mnogo ga pozdravljajte selamom.' (33:57)